

ดำเนนที่สุด

ที่ นร ๐๕๐๓

๗/๕/๕๕

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
 เลขรับ ๑๓/๖๘๕๕
 วันที่ ๒๕ เม.ย. ๕๕
 เวลา ๑๐.๐๐ น.

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล อ.ท.ม. ๑๐๓๐๐

๒๖ เมษายน ๒๕๕๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติ รวม ๒๐ ฉบับ

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย -ร่างพระราชบัญญัติ รวม ๒๐ ฉบับ

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติ รวม ๒๐ ฉบับ
ต่อสภาผู้แทนราษฎรเป็นเรื่องด่วน

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติ รวม ๒๐ ฉบับ ตามบัญชีแนบท้าย พร้อมด้วยบันทึกหลักการ
และเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา
เป็นเรื่องด่วนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ)

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๕ (ภายใน)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

ผู้แทนสภาผู้แทนราษฎร

๗/๕/๕๕
๒๖ เม.ย. ๕๕

กลุ่มงานพระราชบัญญัติและกฤษฎีกา ๑
 วันที่ ๒๕/๔/๕๕
 วันที่ ๒๖/๔/๕๕ เวลา ๑๐.๓๐ น.

กลุ่มงานบริหารทั่วไป สำนักเลขาธิการ
 วันที่ ๒๕/๔/๕๕
 วันที่ ๒๖/๔/๕๕ เวลา ๑๐.๐๘ น.
 สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

หลักการ

- แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังต่อไปนี้
- (๑) กำหนดให้คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์มีอำนาจกำหนดประเภทของวีดิทัศน์ในลักษณะที่เป็นเกมการเล่นที่จะนำออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ (๒) และเพิ่มมาตรา ๕๗/๑)
  - (๒) กำหนดให้วีดิทัศน์ในลักษณะที่เป็นเกมการเล่นที่ผ่านการตรวจพิจารณาต้องแสดงประเภทของวีดิทัศน์ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๘)
  - (๓) แก้ไขการอ้างอนุมาตราให้ถูกต้อง สำหรับบทกำหนดโทษทางปกครองกรณีที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการภาพยนตร์ฉายภาพยนตร์ไทยน้อยกว่าสัดส่วนที่คณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติกำหนด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๘)
  - (๔) เพิ่มบทกำหนดโทษสำหรับผู้เผยแพร่วีดิทัศน์ในลักษณะที่เป็นเกมการเล่นประเภทที่ห้ามเผยแพร่ในราชอาณาจักร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๗)

เหตุผล

โดยที่ในปัจจุบันวีดิทัศน์ในลักษณะที่เป็นเกมการเล่นมีเนื้อหาไม่เหมาะสมกับผู้บริโภคซึ่งเป็นเด็กและเยาวชน เช่น มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับความรุนแรงโหดร้าย การใช้หรือเสพยาเสพติด การแสดงพฤติกรรมทางเพศ อันเป็นการสร้างทัศนคติที่ไม่ถูกต้อง ทำให้เด็กและเยาวชนกระทำการเลียนแบบและก่อให้เกิดปัญหาสังคม จึงสมควรกำหนดประเภทของวีดิทัศน์ในลักษณะที่เป็นเกมการเล่นให้เหมาะสมกับวัยของผู้เล่นเพื่อคุ้มครองเด็กและเยาวชน และเพื่อเป็นข้อมูลให้แก่ผู้ปกครองในการเลือกซื้อวีดิทัศน์ดังกล่าว รวมทั้งสมควรกำหนดประเภทของวีดิทัศน์ในลักษณะที่เป็นเกมการเล่นที่ห้ามเผยแพร่ในราชอาณาจักร เพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยในสังคม นอกจากนี้ เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ผลิตวีดิทัศน์ในลักษณะที่เป็นเกมการเล่นจัดทำวีดิทัศน์ที่เหมาะสมกับผู้บริโภคอันนำมาสู่การยกระดับมาตรฐานของวีดิทัศน์และเป็นการเปิดตลาดวีดิทัศน์ในลักษณะที่เป็นเกมการเล่นอีกทางหนึ่ง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ....

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยภาพยนตร์และวีดิทัศน์

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ
ของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติ
ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) ตรวจสอบพิจารณาและกำหนดประเภทของภาพยนตร์และวีดิทัศน์ในลักษณะ
ที่เป็นเกมการเล่นที่จะนำออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติ
ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑

“มาตรา ๔๗/๑ ในการตรวจสอบพิจารณาวีดิทัศน์ตามมาตรา ๔๗ หากเป็นวีดิทัศน์
ในลักษณะที่เป็นเกมการเล่น ให้คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์กำหนดด้วยว่า
วีดิทัศน์ดังกล่าวจัดอยู่ในวีดิทัศน์ประเภทใด ตั้งต่อไปนี้”

- (๑) วิดีทัศน์ที่เหมาะสมกับผู้เล่นทั่วไป
- (๒) วิดีทัศน์ที่เหมาะสมกับผู้เล่นอายุตั้งแต่สามปีขึ้นไป
- (๓) วิดีทัศน์ที่เหมาะสมกับผู้เล่นอายุตั้งแต่หกปีขึ้นไป
- (๔) วิดีทัศน์ที่เหมาะสมกับผู้เล่นอายุตั้งแต่สิบสามปีขึ้นไป
- (๕) วิดีทัศน์ที่เหมาะสมกับผู้เล่นอายุตั้งแต่สิบห้าปีขึ้นไป
- (๖) วิดีทัศน์ที่เหมาะสมกับผู้เล่นอาวุโสตั้งแต่สี่สิบปีขึ้นไป
- (๗) วิดีทัศน์ที่ห้ามเผยแพร่ในราชอาณาจักร

หลักการในการกำหนดว่าวิดีโอทัศน์ตามวรรคหนึ่งลักษณะใดควรจัดอยู่ในวิดีโอทัศน์ประเภทใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวิดีโอทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๘ วิดีทัศน์ที่ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๕๓ หรือมาตรา ๕๔ จะมีไว้ในสถานที่ประกอบกิจการของตนเพื่อนำออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่าย จะต้องมียุทธศาสตร์เช่นเดียวกับวิดีโอทัศน์ที่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตตามมาตรา ๕๗ และมีการแสดงเครื่องหมายการอนุญาต ประเภทของวิดีโอทัศน์ในลักษณะที่เป็นเกมการเล่น และหมายเลขรหัสเช่นเดียวกับมาตรา ๓๑ ซึ่งนำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๕๑”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๖๘ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวิดีโอทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๘ ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงภาพยนตร์ผู้ใดฉายภาพยนตร์ไทย น้อยกว่าสัดส่วนที่คณะกรรมการประกาศกำหนดตามมาตรา ๕ (๕) ต้องชำระค่าปรับทางปกครองตามอัตราที่นายทะเบียนกลางประกาศกำหนด ทั้งนี้ ไม่เกินสามแสนบาท”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวิดีโอทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง หรือนำภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๖ (๗) หรือวิดีโอทัศน์ตามมาตรา ๕๗/๑ (๗) ออกเผยแพร่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ต่อสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๔๖ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

เนื่องจากในปัจจุบันวีดิทัศน์ในลักษณะที่เป็นเกมการเล่นมีเนื้อหาไม่เหมาะสมแก่ผู้บริโภคซึ่งเป็นเด็กและเยาวชน เช่น มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับความรุนแรงโหดร้าย การใช้หรือเสพสารเสพติด การแสดงพฤติกรรมทางเพศ อันเป็นการสร้างทัศนคติที่ไม่ถูกต้อง ทำให้เด็กและเยาวชนกระทำการเลียนแบบและก่อให้เกิดปัญหาสังคม สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยภาพยนตร์และวีดิทัศน์เพื่อให้มีการกำหนดประเภทของวีดิทัศน์ในลักษณะที่เป็นเกมการเล่นให้เหมาะสมกับวัยของผู้เล่นอันเป็นการคุ้มครองเด็กและเยาวชน และเป็นข้อมูลให้แก่ผู้ปกครองในการเลือกซื้อวีดิทัศน์ดังกล่าว รวมทั้งสมควรกำหนดประเภทของวีดิทัศน์ในลักษณะที่เป็นเกมการเล่นที่ห้ามเผยแพร่ในราชอาณาจักรเพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยในสังคม นอกจากนี้ การกำหนดประเภทของวีดิทัศน์ในลักษณะที่เป็นเกมการเล่นยังเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ผลิตวีดิทัศน์ดังกล่าวจัดทำวีดิทัศน์ที่เหมาะสมกับผู้บริโภคอันนำมาสู่การยกระดับมาตรฐานของวีดิทัศน์และเป็นการเปิดตลาดวีดิทัศน์ที่เป็นเกมการเล่นอีกทางหนึ่ง

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ การกำหนดประเภทวีดิทัศน์ในลักษณะที่เป็นเกมการเล่น

ในการตรวจพิจารณาและอนุญาตวีดิทัศน์ที่จะนำออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร ให้คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์มีอำนาจกำหนดประเภทของวีดิทัศน์ในลักษณะที่เป็นเกมการเล่น โดยแบ่งประเภทของวีดิทัศน์ในลักษณะที่เป็นเกมการเล่น ดังนี้

- (๑) วีดิทัศน์ที่เหมาะสมกับผู้เล่นทั่วไป
- (๒) วีดิทัศน์ที่เหมาะสมกับผู้เล่นอายุตั้งแต่สามปีขึ้นไป
- (๓) วีดิทัศน์ที่เหมาะสมกับผู้เล่นอายุตั้งแต่หกปีขึ้นไป
- (๔) วีดิทัศน์ที่เหมาะสมกับผู้เล่นอายุตั้งแต่สิบสามปีขึ้นไป
- (๕) วีดิทัศน์ที่เหมาะสมกับผู้เล่นอายุตั้งแต่สิบห้าปีขึ้นไป

(๖) วิดีทัศน์ที่เหมาะสมกับผู้เล่นอายุตั้งแต่สี่สิบปีขึ้นไป

(๗) วิดีทัศน์ที่ห้ามเผยแพร่ในราชอาณาจักร

สำหรับหลักเกณฑ์ในการกำหนดว่าวิดีโอทัศน์ในลักษณะที่เป็นเกมการเล่น ควรจัดอยู่ในประเภทใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๘ (๒) และร่างมาตรา ๔ เพิ่มมาตรา ๔๗/๑)

ทั้งนี้ การกำหนดประเภทของวิดีโอทัศน์ที่เป็นเกมการเล่นดังกล่าว จำแนกได้ ๒ ลักษณะ คือ

๑) การกำหนดประเภทของเกมการเล่นที่เหมาะสมกับอายุของผู้เล่น แต่ละวัย โดยได้นำทฤษฎีพัฒนาการทางความคิดและจริยธรรมของเด็กและเยาวชนในวัยต่าง ๆ และการกำหนดประเภทของเกมการเล่นในต่างประเทศมาประกอบการพิจารณา ซึ่งการกำหนด ประเภทของเกมการเล่นในกลุ่มนี้มีลักษณะเป็นการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่ผู้บริโภคในการ เลือกซื้อหรือเลือกเล่น ไม่มีลักษณะบังคับว่าผู้เล่นจะต้องเล่นเกมที่เหมาะสมกับอายุของตนเท่านั้น เนื่องจากเกมการเล่นบางประเภทมีเนื้อหาที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะและความสามารถ ของผู้เล่น จึงไม่ควรปิดกั้นโอกาสในการเล่นเกมที่เหมาะสมสำหรับช่วงอายุอื่นด้วย นอกจากนี้ การกำหนดประเภทของเกมการเล่นยังเป็นแนวทางแก่ผู้ผลิตเกมการเล่นในการ พิจารณาจัดทำเกมการเล่นที่เหมาะสมกับผู้บริโภคอีกด้วย

๒) การกำหนดประเภทของเกมการเล่นที่ห้ามเผยแพร่ในราชอาณาจักร เนื่องจากเกมการเล่นบางประเภทมีเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมและขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือ ศีลธรรมอันดีของประชาชน หากเผยแพร่ในราชอาณาจักรจะเป็นการสร้างทัศนคติที่ไม่ถูกต้อง หรือทำให้ผู้เล่นเกิดการกระทำเลียนแบบจนอาจก่อให้เกิดปัญหาสังคมได้ จึงสมควรกำหนดห้าม เผยแพร่เกมการเล่นดังกล่าวในราชอาณาจักร

๒.๒ การแสดงประเภทของวิดีโอทัศน์ในลักษณะที่เป็นเกมการเล่น

กำหนดให้วิดีโอทัศน์ในลักษณะที่เป็นเกมการเล่นซึ่งมีไว้ในสถานประกอบ กิจการเพื่อนำออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่าย นอกจากจะต้องมีลักษณะเช่นเดียวกับ วิดีทัศน์ที่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และ วิดีทัศน์ รวมทั้งมีการแสดงเครื่องหมายการอนุญาตและหมายเลขรหัสแล้ว ยังต้องแสดงประเภท ของวิดีโอทัศน์นั้นด้วย ทั้งนี้ เพื่อเป็นการให้ข้อมูลแก่ผู้บริโภคในการเลือกซื้อเกมที่เหมาะสมกับ ผู้เล่นแต่ละวัย และเพื่อประโยชน์ในการควบคุมตรวจสอบไม่ให้เกิดการเผยแพร่เกมการเล่น ซึ่งจัดอยู่ในประเภทห้ามเผยแพร่ในราชอาณาจักร (ร่างมาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๘)

๒.๓ บทกำหนดโทษ

กำหนดบทกำหนดโทษสำหรับผู้เผยแพร่วิดีโอทัศน์ในลักษณะที่เป็น เกมการเล่นซึ่งจัดอยู่ในประเภทที่ห้ามเผยแพร่ในราชอาณาจักร โดยมีระวางโทษจำคุกไม่เกิน หนึ่งปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เพื่อให้การบังคับให้กฎหมายบรรลุผล และทำให้การป้องกันปราบปรามการกระทำความผิดมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๗)

๓. ข้อมูลทางวิชาการประกอบการพิจารณา

๓.๑ ทฤษฎีพัฒนาการของเด็ก

ผศ.นพ. ชาตรี วิฑูรชาติ กุมารแพทย์และจิตแพทย์เด็กและวัยรุ่น ประจำโรงพยาบาลศิริราช ได้นำเสนอทฤษฎีการพัฒนาการของเด็กในวัยต่าง ๆ ที่สำคัญ ๒ ทฤษฎี ได้แก่

(๑) ทฤษฎีพัฒนาการทางความคิดของฌอง เพียเจท์ (Jean Piaget's Theory of Cognitive Development) นักจิตวิทยาชาวสวิสที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง ทฤษฎีนี้ได้เสนอแนวคิดด้านการพัฒนาทางความคิด (Constructive) หรือความสามารถในการคลิกภาพสิ่งต่าง ๆ ใต้อย่างถูกต้องและแสดงออกอย่างมีเหตุผล โดยจัดแบ่งช่วงอายุที่เด็กสามารถรับรู้เข้าใจสิ่งต่าง ๆ ออกเป็น ๔ ระยะ ดังนี้

- ระยะที่หนึ่ง Sensorimotor Stage (ช่วงอายุ ๐-๒ ปี) เด็กจะเรียนรู้ผ่านการสังเกต และเมื่อเริ่มควบคุมกล้ามเนื้อได้ก็จะเริ่มสำรวจสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวและสามารถใช้คำที่มีความหมายเรียกแทนของจริงได้

- ระยะที่สอง Preoperational Stage (ช่วงอายุ ๒-๗ ปี) ความคิดของเด็กยังคงยึดตนเองเป็นหลัก (Egocentric) ไม่สามารถมองเหตุการณ์ตามมุมมองความคิดของผู้อื่น เข้าใจอะไรแต่แง่มุมเดียว รู้จักเล่นสมมติ แต่ยังไม่สามารถเห็นความเหมือนหรือความแตกต่างของสิ่งต่าง ๆ ทำให้ไม่สามารถแบ่งสิ่งต่าง ๆ เป็นหมวดหมู่ได้

- ระยะที่สาม Concrete Operational Stage (ช่วงอายุ ๗-๑๑ ปี) เด็กสามารถเข้าใจความหมายและเหตุผลในเรื่องต่าง ๆ ได้มากขึ้น สามารถมองสิ่งต่าง ๆ ด้วยมุมมองของคนอื่นไม่ยึดตนเองเป็นหลักอีกต่อไป มีทักษะในการสังเกต สามารถจัดหมวดหมู่ของสิ่งของ และบอกความเหมือนหรือความต่างของสิ่งของแต่ละอย่างได้

- ระยะที่สี่ Formal Operational Stage (ช่วงอายุ ๑๑ ปีขึ้นไป) เป็นช่วงที่เริ่มเข้าสู่วัยรุ่น เด็กจะมีหลักการและมีความคิดแบบเป็นนามธรรมมากขึ้น สามารถคิดเป็นเหตุเป็นผล ตั้งสมมติฐานและทดสอบสมมติฐาน และนำความรู้ไปปรับใช้ได้

(๒) ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก (Kohlberg's Moral Development Theory) ลอเรนซ์ โคลเบอร์ก (Lawrence Kohlberg) ได้แบ่งระดับของจริยธรรมของเด็กออกเป็น ๓ ระดับ ได้แก่

- ระดับก่อนกฎเกณฑ์ (Pre-Conventional) เกิดได้กับบุคคลอายุ ๒ ปี ถึง ๑๐ ปี เป็นจริยธรรมระดับต่ำ หมายถึง การตัดสินใจเลือกกระทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ตนเองโดยไม่คำนึงถึงผลที่จะเกิดแก่ผู้อื่น ทำความดีเพื่อหลบหลีกการถูกลงโทษหรือเพื่อให้ได้ผลตอบแทนหรือรางวัล

คำชี้แจงในชั้นการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ปรากฏตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... (การกำหนดอายุของเด็กที่เป็นผู้กระทำความผิดทางอาญา) (เรื่องเสร็จที่ ๔๔๕/๒๕๕๐)

- ระดับกฎเกณฑ์ (Conventional) เป็นจริยธรรมระดับกลางที่สังคมยอมรับได้ เกิดได้กับบุคคลอายุ ๑๐ ปี ถึง ๑๖ ปี หมายถึง การทำตามกฎเกณฑ์ของกลุ่มย่อย ๆ ของตนหรือทำตามกฎหมายและศาสนา บุคคลผู้มีจริยธรรมในระดับนี้ยังต้องมีการควบคุมจากภายนอกแต่มีความสามารถที่จะแสดงบทบาทในสังคมได้ ในขณะที่เด็กนั้นก็ยังไม่เป็นตัวของตัวเองและมักจะคล้อยตามการชักจูงของผู้อื่นโดยเฉพาะเพื่อน ๆ

- ระดับเหนือกฎเกณฑ์ (Post-Conventional) เป็นจริยธรรมระดับสูง หรือระดับอุดมคติ เกิดได้กับบุคคลอายุ ๑๖ ปีขึ้นไป หมายถึง การตัดสินใจขัดแย้งต่าง ๆ โดยการนำมาไตร่ตรองด้วยตนเองและตัดสินใจไปตามแต่ว่าจะเห็นความสำคัญของสิ่งใดมากกว่ากัน เห็นความสำคัญของคนหมู่มาก ไม่ทำตนให้ขัดต่อสิทธิอันพึงมีพึงได้ของผู้อื่น สามารถควบคุมบังคับใจตนเองได้ และมีความยืดหยุ่นทางจริยธรรมเพื่อจุดมุ่งหมายในบั้นปลายอันเป็นอุดมคติที่ยิ่งใหญ่

๓.๒ การกำหนดประเภทเกมในต่างประเทศ

กลุ่มประเทศทวีปอเมริกาเหนือ (สหรัฐอเมริกาและแคนาดา) กลุ่มประเทศในสหภาพยุโรป ประเทศญี่ปุ่น และประเทศสิงคโปร์ มีการกำหนดและจัดประเภทของวิดีโอเกมโดยองค์กรเอกชนที่ไม่แสวงหากำไร (non-profit organizations) ยกเว้นประเทศสิงคโปร์ที่ดำเนินการโดยองค์กรซึ่งมีลักษณะเป็นหน่วยงานของรัฐ ส่วนการนำวิดีโอเกมมาจัดประเภทเป็นไปตามความสมัครใจของผู้ประกอบการเกม ไม่ใช่บทบัญญัติของกฎหมาย โดยวัตถุประสงค์ของการจัดประเภทเพื่อเป็นข้อมูลแก่ผู้เล่นและผู้ปกครองในการเลือกเล่นหรือเลือกซื้อเกมที่เหมาะสม ทั้งนี้ องค์กรที่จัดประเภทเกมการเล่นและประเภทเกมที่องค์กรเหล่านั้นกำหนด ได้แก่

(๑) กลุ่มประเทศอเมริกาเหนือ ได้แก่ องค์กร Entertainment Software Rating Board (ESRB) ซึ่งจัดกลุ่มประเภทของวิดีโอเกมตามสัญลักษณ์ ดังนี้

Early Childhood (EC)	เกมที่เหมาะสมสำหรับผู้มีอายุ ๓ ปีขึ้นไป
Everyone (E)	เกมที่เหมาะสมสำหรับผู้มีอายุ ๖ ปีขึ้นไป
Everyone 10+ (E 10+)	เกมที่เหมาะสมสำหรับผู้มีอายุ ๑๐ ปีขึ้นไป
Teen (T)	เกมที่เหมาะสมสำหรับผู้มีอายุ ๑๓ ปีขึ้นไป
Mature (M)	เกมที่เหมาะสมสำหรับผู้มีอายุ ๑๗ ปีขึ้นไป
Adults Only (AO)	เกมที่เหมาะสมสำหรับผู้มีอายุ ๑๘ ปีขึ้นไป
Rating Pending (RP)	เกมที่อยู่ในระหว่างรอการกำหนดประเภท

(๒) กลุ่มประเทศสหภาพยุโรป ได้แก่ องค์กร Interactive Software Federation of Europe (ISFE) ซึ่งจัดกลุ่มประเภทของวิดีโอเกม เรียกว่า PEGI (Pan-European Game Information) โดยมีสัญลักษณ์ ดังนี้

PEGI 3 3	เกมที่เหมาะสำหรับผู้มีอายุ ๓ ปีขึ้นไป
PEGI 7 7	เกมที่เหมาะสำหรับผู้มีอายุ ๗ ปีขึ้นไป
PEGI 12 12	เกมที่เหมาะสำหรับผู้มีอายุ ๑๒ ปีขึ้นไป
PEGI 16 16	เกมที่เหมาะสำหรับผู้มีอายุ ๑๖ ปีขึ้นไป
PEGI 18 18	เกมที่เหมาะสำหรับผู้มีอายุ ๑๘ ปีขึ้นไป

นอกจากสัญลักษณ์ดังกล่าวแล้ว ด้านหลังของบรรจุภัณฑ์ของวิดีโอเกม แสดงสัญลักษณ์ที่บอกลักษณะของเกมอันเป็นที่มาของการกำหนดประเภทด้วย โดยมี ๘ สัญลักษณ์ คือ เกมที่มีภาษาหยาบคาย (Bad Language) เกมที่มีกรเลือกปฏิบัติ (Discrimination) เกมที่แสดงการให้ยาเสพติด (Drugs) เกมที่อาจทำให้เด็กกลัว (Fear) เกมที่สอนหรือส่งเสริมการเล่นพนัน (Gambling) เกมที่แสดงพฤติกรรมทางเพศหรือมีความโปเปลือย (Sex) เกมที่มีความรุนแรง (Violence) และเกมที่สามารถเล่นออนไลน์ได้ (Online Gameplay)

(๓) ประเทศญี่ปุ่น ได้แก่ องค์กร Computer Entertainment Rating Organization (CERO) ซึ่งจัดกลุ่มประเภทของวิดีโอเกมตามสัญลักษณ์ ดังนี้

A	เกมที่เหมาะสำหรับทุกเพศ ทุกวัย
B	เกมที่เหมาะสำหรับผู้มีอายุ ๑๒ ปีขึ้นไป
C	เกมที่เหมาะสำหรับผู้มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป
D	เกมที่เหมาะสำหรับผู้มีอายุ ๑๗ ปีขึ้นไป
Z	เกมที่เหมาะสำหรับผู้มีอายุ ๑๘ ปีขึ้นไป

(๔) ประเทศสิงคโปร์ ได้แก่ องค์กร Media Development Authority (MDA) ซึ่งจัดกลุ่มประเภทของวิดีโอเกมเป็นสองประเภท ดังนี้

Age Advisory “Suitable for 16 & above”	เกมที่เหมาะสำหรับผู้มีอายุ ๑๖ ปีขึ้นไป
Mature 18 (M18)	เกมที่เหมาะสำหรับผู้มีอายุ ๑๘ ปีขึ้นไป

LIART

นอกจากนี้ องค์กรดังกล่าวยังได้กำหนดหลักเกณฑ์สำหรับเกมการเล่น
ที่ไม่สามารถกำหนดประเภทได้ (not allowed for all ratings (NAR)) และเกมที่ห้ามเผยแพร่
(should not be circulated) ไว้ด้วย เช่น เกมที่มีเนื้อหาบ่อนทำลายผลประโยชน์ของชาติ
เกมที่ให้ร้ายหรือโจมตีเชื้อชาติหรือศาสนา เกมที่มีเนื้อหารุนแรงทางเพศ เกมที่แนะนำ
การก่ออาชญากรรม

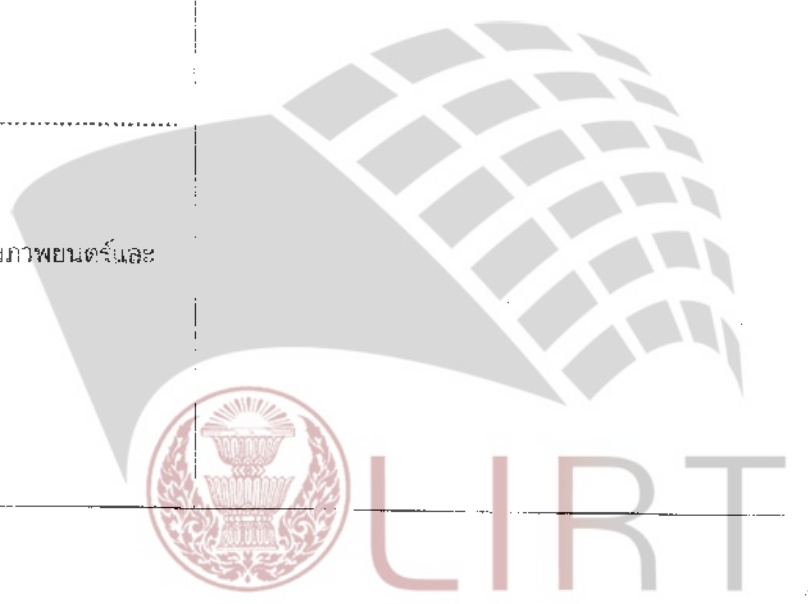

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ กับร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติ ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....</p> <p style="text-align: center;">..... ....</p> <p>โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยภาพยนตร์และ วีดิทัศน์</p>	

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๑๘ คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้</p> <p>๑) ...</p> <p>๒) ตรวจสอบและกำหนดประเภทภาพยนตร์ที่จะนำออกฉายให้เข้า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร</p> <p>๓) ...</p>	<p>พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๕๑ มาตรา ๕๓ และมาตรา ๕๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้อย่างดีโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“(๒) ตรวจสอบพิจารณาและกำหนดประเภทของภาพยนตร์และวีดิทัศน์ในลักษณะที่เป็นเกมการเล่นที่จะนำออกฉาย ให้เข้า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร”</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>เพื่อเพิ่มอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ให้รวมถึงการกำหนดประเภทของวีดิทัศน์ในลักษณะที่เป็นเกมการเล่นด้วย</p>

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๕๔ วีดิทัศน์ที่ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๕๓ หรือ มาตรา ๕๔ จะมีไว้ในสถานที่ประกอบกิจการของตนเพื่อนำออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายจะต้องมีลักษณะเช่นเดียวกับวีดิทัศน์ ที่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตตามมาตรา ๕๗ และมีการ</p>	<p>มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติ ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑</p> <p>“มาตรา ๕๗/๑ ในการตรวจพิจารณาวีดิทัศน์ตามมาตรา ๕๗ หากเป็นวีดิทัศน์ในลักษณะที่เป็นเกมการเล่น ให้คณะกรรมการพิจารณา ภาพยนตร์และวีดิทัศน์กำหนดด้วยว่าวีดิทัศน์ดังกล่าวจัดอยู่ในวีดิทัศน์ ประเภทใด ดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) วีดิทัศน์ที่เหมาะสมกับผู้เล่นทั่วไป (๒) วีดิทัศน์ที่เหมาะสมกับผู้เล่นอายุตั้งแต่สามปีขึ้นไป (๓) วีดิทัศน์ที่เหมาะสมกับผู้เล่นอายุตั้งแต่หกปีขึ้นไป (๔) วีดิทัศน์ที่เหมาะสมกับผู้เล่นอายุตั้งแต่สิบสามปีขึ้นไป (๕) วีดิทัศน์ที่เหมาะสมกับผู้เล่นอายุตั้งแต่สิบห้าปีขึ้นไป (๖) วีดิทัศน์ที่เหมาะสมกับผู้เล่นอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไป (๗) วีดิทัศน์ที่ห้ามเผยแพร่ในราชอาณาจักร <p>หลักเกณฑ์ในการกำหนดว่าวีดิทัศน์ตามวรรคหนึ่งลักษณะใด ควรจัดอยู่ในวีดิทัศน์ประเภทใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดใน กฎกระทรวง”</p> <p>มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติ ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๕๔ วีดิทัศน์ที่ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๕๓ หรือ มาตรา ๕๔ จะมีไว้ในสถานที่ประกอบกิจการของตนเพื่อนำออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่าย จะต้องมีลักษณะเช่นเดียวกับวีดิทัศน์ ที่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตตามมาตรา ๕๗ และมีการ</p>	<p>กำหนดให้การตรวจพิจารณาวีดิทัศน์ในลักษณะที่เป็นเกม การเล่น ต้องมีการจัดประเภทตามความเหมาะสมกับอายุ ของผู้เล่น เพื่อคุ้มครองเด็กและเยาวชนจากการเล่นเกม ที่มีเนื้อหาไม่เหมาะสมซึ่งนำไปสู่การก่อปัญหาสังคม และเพื่อ เป็นข้อมูลแก่ผู้ปกครองในการเลือกซื้อวีดิทัศน์ดังกล่าว</p> <p>เพื่อให้วีดิทัศน์ในลักษณะที่เป็นเกมการเล่นที่ผ่านการตรวจ พิจารณาและได้รับอนุญาต รวมทั้งมีการกำหนดประเภทแล้ว ต้องแสดงเครื่องหมายการอนุญาต ประเภทของวีดิทัศน์ และหมายเลขรหัส</p>

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>แสดงเครื่องหมายการอนุญาตและหมายเลขรหัสเช่นเดียวกับมาตรา ๓๑ ซึ่งนำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๕๑</p> <p>มาตรา ๖๘ ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงภาพยนตร์ผู้ใด นายภาพยนตร์ไทยน้อยกว่าสัดส่วนที่คณะกรรมการประกาศกำหนดตาม มาตรา ๕ (๕) ต้องชำระค่าปรับทางปกครองตามอัตราที่นายทะเบียน ประกาศกำหนด ทั้งนี้ ไม่เกินสามแสนบาท</p> <p>มาตรา ๖๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง หรือนำภาพยนตร์ ตามมาตรา ๒๖ (๗) ออกเผยแพร่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>แสดงเครื่องหมายการอนุญาต ประเภทของวีดิทัศน์ในลักษณะที่เป็น เกมการเล่น และหมายเลขรหัสเช่นเดียวกับมาตรา ๓๑ ซึ่งนำมาใช้บังคับ โดยอนุโลมตามมาตรา ๕๑”</p> <p>มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๖๘ แห่งพระราชบัญญัติ ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๖๘ ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงภาพยนตร์ผู้ใด นายภาพยนตร์ไทยน้อยกว่าสัดส่วนที่คณะกรรมการประกาศกำหนดตาม มาตรา ๕ (๕) ต้องชำระค่าปรับทางปกครองตามอัตราที่นายทะเบียน ประกาศกำหนด ทั้งนี้ ไม่เกินสามแสนบาท”</p> <p>มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติ ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๗๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง หรือนำภาพยนตร์ ตามมาตรา ๒๖ (๗) หรือวีดิทัศน์ตามมาตรา ๔๗/๑ (๗) ออกเผยแพร่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ”</p> <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ</p> <p>..... นายกรัฐมนตรี</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>แก้ไขการค้างบทบัญญัติที่คลาดเคลื่อน จาก “มาตรา ๕ (๕)” เป็น “มาตรา ๕ (๕)”</p> <p>แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษสำหรับผู้เผยแพร่วีดิทัศน์ ในลักษณะที่เป็นเกมการเล่นซึ่งจัดอยู่ในประเภทที่ห้ามเผยแพร่ ในราชอาณาจักร</p>